

Valdemars Broder, hørte til den samme Generation, og det for menneskelige Øjne fremstillede sig saaledes, at disse to Mennesker vel omtrent kunde leve lige længe. Men den reelle Ordning, som blev truffen, var, at Prins Valdemar skulde have Bernstorff Slot til Brug for sin Livstid. Der stilledes af det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, Ændringsforslag om at udtrykke det tydeligt i Lovforslaget, men dette modsatte man sig fra anden Side. Under anden Behandling udtalte den daværende Konseilspræsident, dette Tings nuværende Formand, følgende: „Til Ændringsforslaget om Bernstorff Slot har jeg ikke synderligt at sige ud over, hvad jeg allerede har sagt. Jeg bemærkede i Udvalget, og det kan jeg ogsaa sige her, at i og for sig er det mig ikke om at gøre, at Lovforslagets Form vælges. Hvis Folketinget vil have en anden Form, ligger det i Folketingets Haand, men denne Form er valgt for at imødekomme Folketinget, og Flertallet har ogsaa sat Pris derpaa ved at slutte sig til Forslaget, som det nu er forelagt. I Realiteten er Forslaget paa dette Punkt en Imødekommen af det Ønske, som har foreligget for os fra den afdøde Konge.“ Det staaer Sp. 4749—50 i Folketingstidenden for 23. Februar 1906.

Den daværende Konseilspræsident udtalte altsaa den Gang: I Realiteten er Forslaget paa dette Punkt en Imødekommen af det Ønske, som har foreligget fra den afdøde Konge. Den reelle Afgørelse, som den Gang blev truffen, var altsaa, at Prins Valdemar skulde have dette Slot til livsvarig Brug, men ikke videre, og det var en Formalitet, som man ikke tillagde Betydning, at Slottet blev henlagt under Civillisten, for at Prins Valdemars kongelige Broder kunde overlade ham Brugsretten dertil. Nu ere vi efter den Udtalelse, som faldt fra den højtærede Konseilspræsident i Gaar, ved at komme ind paa en Ordning, som gaar videre, idet vi nu, hvis Ordene skulle tages strengt, som de faldt fra den højtærede Konseilspræsident i Gaar, ikke alene formelt overdrage Bernstorff Slot, det gule Palæ og Christian den Niendes Palæ til Christian den Niendes Børn til livsvarig Brug for at opfylde Pietetshensyn overfor Christian den Niende, men ogsaa i Realiteten overdrage disse Slotte til Civillisten. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Konseilspræsident i Gaar udtrykte sig noget for bestemt paa dette Punkt, jeg tror, at det reelle i denne Sag maa overveje det formelle. Det skulde glæde mig, hvis den

højtærede Konseilspræsident saa sig i Stand til at udtale, at det reelle, som ligger bagved Lovforslaget i Aar, er af akkurat samme Beskaffenhed som det, der laa bagved Lovforslaget for 6 Aar siden, thi jeg gaar ud fra, at Kong Christian den Tiende ikke vil gøre en Retgældende, som det ikke i Realiteten har været Meningen fra Lovgivningsmagts Side at tillægge ham, blot fordi den formelle Ordning er bleven saadan, at det juridisk set var ham muligt at gøre en videregaaende Retgældende.

Konseilspræsidenten (*Klaus Berntsen*):

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til de stillede Ændringsforslag, efter at de ere blevene motiverede af forskellige Ordførere. Det lille Ord „Kongelev“, som man vil have indført i Lovforslaget, er et Udtryk, som efter min Mening ikke rammer det, som det skulde ramme; det er et saa gammelt Ord, at det ikke rigtig passer paa det, her er Tale om: „Kongelev“ er et Ord, som, saa vidt mig bekendt, vistnok sidst forekommer i Historien under Valdemarerne, hvor Saxo i sin Danmarkshistorie bruger dette Udtryk, men det er saa fjernt fra den almindelige Befolknings Forstaaelse, at jævne Folk med Forundring ville spørge os: Hvad er „Kongelev“? Og jeg er tilbøjelig til at tro, at de fleste Rigsdagsmænd ville svare: Det betyder „Civilliste“ — og saa har man jo ikke vundet ret meget af det, man i og for sig tilsigter. Jeg for mit Vedkommende mener, at jeg har handlet korrekt ved, naar jeg som Konseilspræsident skulde udarbejde et Lovforslag, der er paabudt i Grundloven, at benytte mig af de Udtryk, Grundloven har brugt, og som det har været Tradition at benytte i alle de Lovforslag om Civilliste, der have foreligget Rigsdagen og ere ophøjede til Lov siden Grundloven. Jeg mener derfor, at Spørgsmaalet om en saadan sproglig Ændring, en saadan Reformation, hører hjemme, naar man kommer til at foretage en almindelig Revision af Grundloven, men jeg synes ikke, det er korrekt, at man nu her vil ombytte Ordet „Civilliste“ med „Kongelev“. Udtrykket „Kongelev“ passer heller ikke længere. Som den ærede Rigsdagsmand fra Vinderup (Moltesen) ganske rigtigt sagde, betød det i sin Tid de Slotte, de Ejendomme, der gik i Arv fra Konge til Konge. Men saadan er Forholdet jo ikke mere. Nu er det Rigsdagen, der bestemmer, hvorledes Forholdet i saa Henseende skal være. Jeg vil derfor anbefale at stemme mod